

1 Απριλίου 2014

Ο πόλεμος, ο λιμός και η επιδημία ως σημεία. Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Ο πόλεμος, ο λιμός και η επιδημία ως σημεία

Αυτές οι τρεις μάστιγες μπορούν να έκληφθούν πρώτιστα ως σύμβολα επειδή ως γεγονότα εξωτερικά εκφράζουν εσωτερικές καταστάσεις της ψυχής και του πνεύματος των ανθρώπων. Καθώς αναφέρει ο απόστολος Ιάκωβος: πόθεν πόλεμοι και μάχαι εν υμίν; Ουκ έντεύθεν εκ των ηδονών υμών των στρατευομένων εν τοις μέλεσιν υμών; (Ίακ. 4, 1). Η εσωτερική θεομαχία καταλήγει σε άνθρωπομαχία, ο εσωτερικός πόλεμος σε εξωτερικό. Αυτός είναι ο μυστικός και διαρκής συμβολισμός όλων των πολέμων. Μα ο πόλεμος σαν στιγμιαίο γεγονός μέσα σε μια εποχή και σε συγκεκριμένη γενεά αποτελεί σήμα Θεού για την εποχή και τη γενεά της.

Και άποστελώ εις αυτούς τον λιμόν και τον θάνατον και την μάχαιραν (Ίερ. 24, 10), λέει ο Κύριος, στους σκληροτράχηλους και ανυπότακτους, σε κείνους που έχουν σαπίσει από τους αμαρτωλούς λογισμούς και τις εμπαθείς επιθυμίες....

Ο λιμός σαν σήμα

Και έγένετο λιμός εν ταις ήμεραις Δαυίδ τρία έτη, ένιαυτός ο έρχόμενος ένιαυτου, και έζήτησε Δαυίδ το πρόσωπον Κυρίου, και είπε Κύριος επί τον οίκον Σαούλ και επί τον οίκον αυτού αδικία εν θανάτω αιμάτων αυτού, περί ου έθανάτωσεν τους Γαβαωνίτας (Β' Βασ. 21, 1-2). Δεν συμβαίνει λοιπόν λιμός σε κάποια χώρα επειδή τα σύννεφα ξέχασαν να ρίξουν τη βροχή τους η επειδή η γη λησμόνησε ξαφνικά να παράγει τους καρπούς της η πάλι επειδή συμπτωματικά έπνιξε με ζιζάνια το σιτάρι που καρποφόρησε η τέλος επειδή εμφανίστηκαν τυχαία ακρίδες και κατέφαγαν την τροφή των ανθρώπων καθώς ανόητα ερμηνεύουν κάποιοι, άφρονες. Ο λιμός είναι σήμα τιμωρίας του ζώντος Προνοητού για να συνετισθούν οι άνθρωποι, να συμμαζευτούν και να διορθωθούν.

Η επιδημία ως σήμα:

Υπερηφανεύτηκε κάποτε ο βασιλιάς Δαυίδ και μέσα στην υπεροψία του έδωσε εντολή να καταμετρηθεί ο λαός. Αυτό όμως δεν ήταν αρεστό στο Θεό' γιατί στον Θεό μας, τίποτε δεν είναι αρεστό από όσα γίνονται με την υπερηφάνεια. Είπε λοιπόν ο Θεός στον Δαυίδ δια του προφήτου να επιλέξει ως τιμωρία ένα από τα τρία κακά: λιμό, πόλεμο η επιδημία. Μέσα στο φρικτό δίλημμα ο βασιλιάς Δαυίδ επέλεξε την επιδημία και χτύπησαν το λαό ασθένειες θανατηφόρες: και απέστειλεν ο Θεός άγγελον εις Ιερουσαλήμ του έξολοθρεύσαι αυτήν, και ως έξολόθρευσεν, είδε Κύριος και μετεμελήθη επί τι κακία και είπε τω άγγέλω τω έξολοθρεύοντι ίκανούσθω σοι, άνες την χείρα σου (Α' Παρλ. 21, 15). Δεν συμβαίνουν λοιπόν ούτε οι επιδημίες τυχαία στους ανθρώπους αλλά εξαιτίας κάποιας

σοβαρής αιτίας και μάλιστα ηθικής. Με την επιδημία δίνει ο Ύψιστος σήμα στους ανθρώπους πως έχουν βγει από τον ορθό δρόμο και πλανώνται. Εκείνος που βλέπει τα πάντα και επισκοπεί σε όλα, στέλνει σήματα στους ταξιδιώτες της γης για να αποφεύγουν τις αδιεξόδους και να επανέρχονται στον ορθό δρόμο.

Την ασθένεια των μεμονωμένων ανθρώπων εξέλαμβαναν ανέκαθεν οι χριστιανοί ως σήμα από Θεού

Αυτή η άποψη είναι και κατά την Άγια Γραφή σωστή. Όταν ο βασιλιάς Ίωράμ καταπάτησε την πίστη των πατέρων του άκουσε τα έξης από τον προφήτη Ησαΐα: ιδού Κύριος πατάξει σε πληγήν μεγάλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοίς σου και εν γυναιξί σου και εν πάση τη αποσκευή σου.... (Β΄ Παρλ. 21, 14).

Μα και η ασθένεια του δικαίου Ιώβ λειτούργησε ως σήμα για τον σατανά και τους ανθρώπους: στον πρώτο για να βεβαιωθεί για το πόσο ανίσχυρος είναι ενώπιον των δικαίων και στους δεύτερους για να δουν και γνωρίζουν ότι ο Θεός δεν αφήνει να πάσχει ο δίκαιος μέχρι τέλους.

Το ίδιο και η ασθένεια του Λαζάρου, έπρεπε να λειτουργήσει για τους ανθρώπους ως σήμα της δυνάμεως του Θεού. Όταν ανακοίνωσαν στον Κύριο Ιησού Χριστό ότι ο Λάζαρος από τη Βηθανία, ο φίλος του είναι ασθενής, Εκείνος απάντησε: αυτή η ασθένεια ουκ εστί προς θάνατον άλλ' υπέρ της δόξης του Θεού (Ίω. 11, 4). Όμως, ο Λάζαρος πέθανε. Δεν πέθανε όμως για να μείνει νεκρός αλλά για να τον αναστήσει ο παντοδύναμος Κύριος. Έτσι στ' αλήθεια, η αρρώστια του δεν ήταν προς θάνατον αλλά για να δοξαστεί με αυτήν ο Υιός του Θεού. Το ίδιο συνέβη και με την περίπτωση του εκ γενετής τυφλού (Ίω. 9, 3).

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ. ΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr